

ze lardenen mijn stad, graven een gat tussen toekomst en zo als het was
de aarde ligt open de ribbenkast bloot en het tocht in het benige lijf
waar het Maasdal voorzichtig de adem inhoudt, de massa zich voegt in de rij
vlot het graven, de moten
met horten en stoten
komt zuid
komt noord
naderbij

deze stad, met handen gevormd uit water en klei
zo, als het was, zo als het ooit is begonnen
met water en klei wordt de damwand gestut, een weg voor 't kunstwerk gebaad
over een brug
onder een duiker
een tunnel
de tunnel
er doorheen

*neem een voorbeeld aan het water
laat je leiden door het spoor
verdwijnt in de omhelzing
van de stad
deze stad
laat je door*

stil de stad, stil de nacht, oorverdovend gedruis
hijsen, stampen, ankers, storten, horten, stoten,
als de aarde zich sluit, het litteken heelt, groeit er een paradijs
deze weg

.....
een stippellijn
gaat weg
en geruisloos
voorbij

*neem een voorbeeld aan het water
laat je leiden door het spoor
verdwijnt in de omhelzing
van de stad
deze stad
laat je door*

rood, aan rood droomt de avondspits, de lange loper van stempels voorbij
deze stad, te groot voor de weg naar de zon, de poort naar Europa te klein
in naam van de Koning
wijs ik de weg
ik omhels
en ik blijf
ik ga door

*neem een voorbeeld aan het water
laat je leiden door het spoor
verdwijnt in de omhelzing
van de stad
deze stad
laat je door*